

2. Съобразен ли е с предвиденото в член 11, част А, параграф 3, буква в) от Директива 77/388/ЕО (понастоящем член 79, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г.) и по-специално с понятието за „сумите, които данъчнозадълженото лице получава от клиента като изплащане на разходи, направени от името и за сметка на клиента и отчетени в неговите счетоводни книги по разчетна сметка“ член 16, параграф 6, буква в) от CIVA, според тълкуването, дадено му в обжалваното решение (в смисъл, че таксата за излъчване на търговска реклама не представлява сума, платена от името и за сметка на получателя на услугите, макар и да се вписва в отделни разчетни сметки и да е предназначена за публични организации, поради което тя не се изключва от данъчната основа на ДДС)?

- (¹) Директива 77/388/ЕО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).
- (²) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и Поправка в ОВ L 74, 19.3.2011 г., стр. 3).

Жалба, подадена на 19 декември 2011 г. от Dimos Peramatos срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 12 октомври 2011 г. по дело T-312/07, Dimos Peramatos/Европейска комисия

(Дело С-647/11 Р)

(2012/С 49/30)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Dimos Peramatos (представител: G. Gerapetritis)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Общия съд в частта, в която се отхвърля искането на жалбоподателя да се установи, че не е длъжен да възстанови сумите, изплатени в рамките на програма LIFE/ENV/GR/000380, или — при условията на евентуалност — да се измени обжалваният акт, като жалбоподателят бъде задължен да заплати сумата от 93 795,32 EUR, отговаряща на признатия от Комисията счетоводно определен размер на недопустимите разходи;

— да се върне делото на Общия съд за ново разглеждане;

— да се осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски, и по-специално тези за адвокат.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две правни основания:

1. Погрешно тълкуване на сключеното между Dimos Peramatos (община Перама) и Европейската комисия споразумение за отпускане на финансова помощ от 17 юли 1997 г. с номер С(97) 1997/def./29 с оглед на привиждане в изпълнение на дейността по програма LIFE и нейната регулаторна рамка (Регламент № 1973/1992), доколкото Общият съд приема, че общинската администрация не е изпълнила в достатъчна степен произтичащото от това споразумение задължение за засаждане на дървета.
2. Погрешно тълкуване и нарушение на принципите на добра администрация и правна сигурност поради непълнота на мотивите на обжалваното съдебно решение, засягаща задължението за мотивиране на приеманите от институциите на Европейския съюз административни актове с неблагоприятни последици.

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 19 декември 2011 г. — Ilgvars Brunovskis/Lauku atbalsta dienests

(Дело С-650/11)

(2012/С 49/31)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ilgvars Brunovskis

Ответник: Lauku atbalsta dienests

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 125, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 (¹) да се тълкува в смисъл, че премията за крава с бозаешо теле се определя според общия брой крави с бозаещи телета, родени през календарната година?
2. Трябва ли периодът от шест месеца, определен в член 102, параграф 2 от Регламент № 1973/2004 (²), да се разглежда като срок за подаване на заявленията за премии?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос и в случай, че държава членка е съкратила този срок, длъжна ли е тази